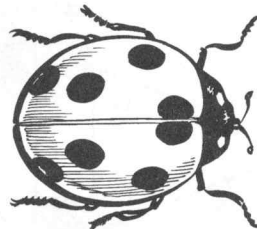

tegen zinloosvechtvliegergeweld

Het is alweer enkele jaren geleden dat ik in dit blad verhaalde over de desastreuze capriolen van de wau bulan. In mijn ogen een vechtvlieger. Bij het zien van de "vechtvlieger-special" kreeg ik meteen vlekken voor mijn ogen en last van kortademigheid. Na een pilletje onder mijn tong hervond ik mezelf en na enkele dagen tot rust te zijn gekomen, kon ik zowaar het blad voorzichtig lezen. Voor ik mijn visie geef over het artikel wil ik toch wel even vermelden hoe deze voornoemde aversie bij het aanschouwen van vechtvliegers bij mij zulke reacties oproept. Hier enkele voorvallen. Het was op een vliegerfeest in Oostvoorne. Daar nam ik om ± 9.30 uur een plaats in waar nog niemand was en mijn vliegers het zwerk deed kiezen. De EO was aanwezig om opnames te maken voor een kinderprogramma. Het zal 12.00 uur geweest zijn toen een blando layang, dit is een "vliegende Hollander", met vechtvliegers positie nam tussen mijn vliegers. De regisseur, die volop met de opnames bezig was, verzocht de man verscheidene malen vriendelijk naar de zijkant te gaan. De man riep echter: "Mijn vliegers zijn ook mooi". Wat ik vreesde gebeurde, de vechtvlieger zonder staart, dit zijn "mannetjes vliegers", nestelde zich behaaglijk tussen de benen van mijn "vrouwelijke" octopus en wentelde zich honderd malen wellustig rond. Op mijn stevige vraag of de man nu zijn zin had zei de man, onder het kapottrekken van zijn lijn, "zo'n vlieger maakt mij niets uit". Het restant van de losge-

trokken glaslijn voegde zich in en bij de acht tentakels van de octopushe en deed driftig mee met de daar al draaiende vlieger met als doel de brandwonden zo groot mogelijk te maken. Toen ik de man hierop aansprak en vroeg hoe we deze schade konden regelen, antwoordde hij doodnuchter: "moet je maar niet gaan vliegeren, dit kan je bij vliegeren gebeuren". Een ander voorval gebeurde op het festival in Knokke. Ik had in die week een nieuwe 10 mm dynema-lijn aangeschaft, kosten 350.- gulden en deze lijn voor de eerste keer aan mijn flowform gebonden. Een vechtvliegeraar nam onder mijn vlieger positie om vervolgens fraai tientallen rondjes om mijn nieuwe lijn te draaien. Zeker 20 m lijn kon ik weggooien omdat de buitenmantel op vele plaatsen was doorgesneden. Ook John Verheij maakt er in VLI-GER 97/4 gewag van hoe mijn 600 m lange vogeltrein in Thailand werd

gedecimeerd door een Indiase vechtvlieger. Niet door één aanvaring, maar doelbewust, zoals een keukenmachine plakjes komkommer snijdt, telkens met tien vogels tegelijk. Overigens deze man loopt na twee jaar nog steeds mank. Dit zijn maar enkele voorvallen. Als één-lijn-vliegeraar wonend aan de rand van een wijk waar veel Molukkers wonen, kan ik tientallen vechtaanvallen verhalen. Zo gauw ik een trein uitlaat bij indorpige wind verschijnen de vechtvliegers in de lucht. Maar sinds korte tijd heb ik lekker kevlar in mijn treinen. Het was in Italië, waar schrijver en auteur van de desbetreffende "vecht-

vlieger-special" aanwezig was en met veel plezier zijn creaties, overigens zonder glaslijn, het luchtruim deed kiezen. Uit het duin kwam onmiddellijk uit het niets een medecollega vechtvliegeraar en sneed Wim's mooie vlieger door. Als een Wassenaars volbloed renpaard rende hij achter de neerdalende vlieger aan, luidkeels in alle toonaarden zijn schepper aanroepend. Hij was nog net op tijd om een jonge mafioso op een snelle Gilera motor met zijn vlieger aan de horizon te zien verdwijnen. Het hele festival was Wim ongeennaakbaar en chagrijnig. In de therapie, die vliegeraars elkaar in een dergelijk geval geven, kwam na enkele sessies uit dat deze vlieger voor Wim emotionele waarde had, daar zijn vader deze beschilderd had. Beste Wim, ik kan het haast niet uit mijn bek krijgen, maar als ik eerlijk ben, moet ik geheel tegen mijn natuur in zeggen dat deze special zeer vakkundig, met grote kennis van zaken is geschreven, **klasse !** Wellicht zou dit zelfs een boekje kunnen worden. Ook kan ik als ex-kok je recepten waarderen en wat een prachtige voorplaat. Me realiserend dat deze bekentenis bij de vliegeraars grote opschudding zal veroorzaken, kan ik helaas niet anders dan tot deze conclusie komen. Zo dit was wel weer genoeg eer.

Herman van den Broek, Maarsssen.

